

Reisverslag uitdeling schoenendozen in Sierra Leone 8- 16 maart 2019

Na weken van voorbereiding is het zover, ik (Yvonne) vlieg samen met Gerdien, Annemarie en Anika naar Sierra Leone voor het uitdelen van schoenendozen. Een lang gekoesterde wens komt uit, het is 10 jaar geleden dat ik Verwerkingscentrum Woerden opgezet heb en nu mag ik eindelijk zelf schoenendozen uit gaan delen in het land waarvoor we 8 jaar lang een zeecontainer met 8.000 schoenendozen klaargemaakt hebben. Gerdien zet zich al 7 jaar in als vrijwilliger voor VC Woerden, Annemarie 2 jaar en is vanaf dit jaar mede-coördinator van VC Woerden en Anika gaat voor het eerst kennis maken met deze actie. Een mooi gezelschap bij elkaar. We kijken er allemaal naar uit.

Ter plekke zullen we begeleid worden door Momoh Conteh, een lokale pastor die verbonden is aan de Nederlandse organisatie Outreach Support Ministries (OSM), die de uitdeling in Sierra Leone coördineert. Afgelopen jaren hadden we regelmatig contact via whatsapp, hij hield ons op de hoogte van de uitdelingen en stuurde foto's en filmpjes. In de aanloop naar de reis heb ik een aantal keren met hem gebeld, het waren mooie gesprekken waarin we de wensen en mogelijkheden bespraken en daarmee heeft hij een mooie invulling voor de week gemaakt. Hij kijkt erg uit naar onze komst.

Een reis naar Sierra Leone vraagt nog meer voorbereiding. We moesten malariatabletten en vaccinaties halen, waaronder de verplichte gele koorts vaccinatie. Daarna konden we het visum aanvragen. We vliegen rechtstreeks in 6 uur vanaf Brussel naar Freetown. We zullen er een week verblijven in een hotel net buiten Freetown waar Momoh in de buurt woont en ons iedere dag op zal halen.

Naast de benodigde zomerkleding hebben we de koffers volgeladen met cadeau 's, en spullen om uit te delen als voetballen, sportshirts, frisbees, sieraden, knuffeltjes, stuiterballen en fluitjes. We zijn er klaar voor!

En wat wordt het mooi. Twee verschillende werelden die bij elkaar komen: het Verwerkingscentrum uit Woerden die een zeecontainer met schoenendozen verzendklaar gemaakt heeft en het distributieteam uit Sierra Leone onder leiding van Momoh, dat de schoenendozen uitdeelt aan de kinderen in Sierra Leone. Wat is het bijzonder en waardevol om elkaar te ontmoeten en te zien en voelen dat we ons met dezelfde liefde inzetten voor het gezamenlijke doel. De kinderen in Sierra Leone die, onder moeilijke omstandigheden leven, blij maken met een mooi gevulde schoenendoos met schoolspullen, toiletartikelen, speelgoed en een knuffel. We voelen ons één grote familie.

We zijn bij 4 uitdelingen in 4 verschillende dorpen:

Iedere ochtend haalt Momoh ons op met de Jeep. Als wij in de dorpen aankomen zijn de exportdozen met schoenendozen er al en is het distributieteam aanwezig, de kinderen staan geduldig op ons te wachten.

Het distributie team bestaat volledig uit vrijwilligers, ze krijgen een training en moeten zelf hun T-shirt kopen. Heel bijzonder in een land waar mensen zelf al weinig hebben.

Voorafgaand aan de uitdeling worden de dorpen bezocht door een aantal extra getrainde mensen uit het distributieteam. Ze praten met de Chief en maken een plan. Ze gaan vervolgens alle huisjes langs, ze inventariseren de omstandigheden en het aantal kinderen in het gezin, ze bepalen wie er een doos krijgen en reiken tickets uit voor de kinderen die een schoenendoos gaan krijgen. Alleen de kinderen met een ticket krijgen een schoenendoos, op deze manier houden ze alles onder controle en wordt een chaos voorkomen.

We worden steeds met luid gejuich ontvangen. We voelen ons net de Koninklijke familie. Na iedereen begroet te hebben gaan we aan de slag. We zetten de schoenendozen op leeftijd en geslacht op de tafels die klaargezet zijn. Ondertussen worden de kinderen beziggehouden door de teamleden die liedjes met ze zingen. Ze doen enthousiast mee. Dan gaat het beginnen: Momoh spreekt de kinderen toe, vervolgens wordt ik voorgesteld waarna ik Gerdien, Annemarie en Anika voorstel en de kinderen een kort verhaal vertel. Dat we uit de Bijbel geleerd hebben om onze liefde en spullen te delen, en dat we ons in Nederland dankbaar voelen dat we deze cadeau 's aan hun mogen geven en dat we ze graag ontmoeten vandaag. Momoh wil graag dat we ook wat grappigs met de kinderen doen. Het is het liedje: hoofd, schouders, knie en teen geworden. Een groot succes, niet alleen de kinderen maar ook het team, de Chieft en leraren doen mee.

Na het praatje van de Chieft kan het dan echt beginnen. De kinderen kijken ineens heel serieus, zouden er wel genoeg dozen zijn...? De kleine kinderen tot 4 jaar vinden het heel spannend al die onbekende mensen en komen vaak huilend naar ons toe. Veel kinderen nemen de doos verlegen in ontvangst en ook veel kinderen bedanken ons bij het uitreiken van de doos. We horen vaak 'Tanki' dat is dankjewel in Krio. Hun taal naast Engels. Gelukkig heeft het team het goed geregeld en hebben we iedere keer dozen genoeg.

Daarna gaan de kinderen het dorp in, ze weten dat we hun later komen bezoeken. Eerst gaan we even rustig zitten even eten en bijkomen, het is bloedheet en dat vraagt de nodige energie, zelfs de teamleden hebben er last van, de hitte went nooit.

Bij binnenkomst in het dorp zien we de knalgele tennisballen al door de lucht vliegen. We gaan langs de huisjes, waar de kinderen overal klaar zitten met hun schoenendoos. Ze vinden ons wel wat spannend, maar genieten stiekem van de aandacht en laten trots hun nieuwe spullen zien. De schoolspullen zijn het meest favoriet als je vraagt wat ze het mooist vinden. Voor hun heel belangrijk, zonder de schriften en pennen kunnen ze niet naar school. Er wordt met van alles gespeeld: tennisballen, springtouwen, auto's, Barbies, fluitjes, kaartspellen, puzzels etc. De kleintjes zijn niet verdrietig meer en spelen blij met hun nieuwe speelgoed. Uiteraard zijn er ook uitbundige kinderen die graag met ons willen spelen en op de foto willen. De selfies die we met ze maken vinden ze heel leuk. Het is één groot feest, zowel voor de kinderen als voor ons.

De uitdelingen brengen niet alleen blijdschap voor de kinderen, maar ook voor hun ouders/verzorgers. Er zijn veel samengestelde gezinnen door het overlijden van ouders. De weeskinderen worden als vanzelfsprekend in het gezin opgenomen door de broer, zus, oom, tante of oma. Soms zorgen ze voor 9 kinderen. Voor zoveel kinderen het eten verzorgen is al een grote uitdaging, geld voor schriften, pennen en speelgoed is er vaak niet. Daarnaast zijn er ook nauwelijks winkels waar ze schoolspullen kunnen kopen. Als hun kind dan zo'n mooi gevulde schoenendoos krijgt is dat een groot geschenk waar ze heel dankbaar voor zijn.

De uitdelingen brengen tevens de inwoners van het dorp samen, iedereen komt er naartoe om te kijken. Na de burgeroorlog die 17 jaar geleden in het land heerste, leven slachtoffers en daders vaak in één gemeenschap, een lastige situatie. Het is helpend als ze dan samen vreugde kunnen delen.

Via het Bijbelboekje die de kinderen bij de schoenendozen krijgen wordt het Evangelie verder uitgedragen. De boekjes zijn erg gewild.

De mensen komen hier recht in je hart, ze zijn zo aardig en dankbaar. We zien om ons heen de moeilijke omstandigheden waar ze in leven. Sierra Leone is het armste land ter wereld. Ondanks alles blijven ze volhouden. We hebben hier veel respect voor. Met hun dankbaarheid en liefde hebben ze ons hart gestolen.

Behalve de uitdelingen maken we nog meer mee. We bezoeken een school die gesteund wordt door OSM samen met lokale kerken. Op deze school zitten veel weeskinderen die de middelen krijgen om naar school te gaan. Als dank voor onze komst en het uitdelen van de schoenendozen in Sierra Leone hebben ze van alles voor ons voorbereid.

Er wordt gezongen, gedanst, muziek gemaakt en een toneelstuk opgevoerd over het effect van het mogen

ontvangen van een schoenendoos. Ze hebben een grote verrassing voor me, ze hebben in een studio speciaal voor mij een lied opgenomen als dank voor mijn inzet van de afgelopen 10 jaar. Hartverwarmend allemaal. Een aantal dagen later komen we daar terug om schoenendozen uit te delen. Allemaal kinderen van 10-14 jaar. De meiden ouder dan 14 jaar geven we een sieradenstetje en de jongens een fluitje met een stuiterbal. Iedereen blij.

We delen spontaan langs de kant van de weg een voetbal uit aan groep jongens die met een versleten voetbal aan het spelen zijn. Wat zijn ze ons dankbaar. De sportleraar van de school ernaast ziet het gebeuren en komt erbij staan, we geven hem ook een voetbal voor zijn school. Hij neemt ons mee naar een klas waar de kinderen compleet uit hun dak gaan als ze ons zien. Binnen 10 seconden is het een grote gezellige chaos zoals wel vaker gebeurt als we ergens komen, de kinderen zien niet vaak blanke mensen en willen ons graag ontmoeten, aanraken en knuffelen.

Een bijzondere ontmoeting met Emmanuel: ieder jaar vul ik samen met mijn man Martijn ook dozen die in de container meegaan, we stoppen altijd een foto van onszelf in de doos. Toen de directeur in 2015 in Sierra Leone was heeft hij in de kerk een filmpje laten zien van het laden van de container in Woerden waar wij op stonden. Hierop kwam een meneer naar hem toe met de foto die ik in de schoenendoos gedaan had, zijn zoontje Emmanuel heeft de schoenendoos ontvangen. Ze nemen een videoboodschap op en maken foto's, ze geven ook nog een cadeautje voor ons mee. Toen een teken om door te gaan met dit mooie, maar ook intensieve werk. Nu 4 jaar later ontmoeten we Emmanuel, zijn ouders en zijn zusje bij hun thuis. De foto hebben ze al die tijd bewaard. Heel speciaal.

Een aantal keren ontmoeten we Momoh samen met zijn gezin. Een hecht gezin met leuke kinderen. Het samenzijn voelt voor ons allen zo vertrouwt. We voelen ons één grote familie. Momoh is een inspirerende man. Hij is open, vriendelijk en werkt vanuit heel zijn hart en dat voelen wij en de mensen om hem heen ook. Hij is een meester in het vertellen van het Evangelie en mooie verhalen en in het begrijpen en overbrengen van verschillende werelden. Daarnaast kan hij goed organiseren en heeft hij een mooi team om zich heen gebouwd. We kunnen ook nog eens ontzettend met elkaar lachen. Het klikt heel goed binnen ons reisgezelschap en met Momoh.

We sluiten ons bezoek af met een meeting met het distributieteam. We bespreken een aantal praktische dingen die we mee kunnen nemen in ons werk voor het Verwerkingscentrum. We ontvangen ontzettend veel lieve woorden en dankbaarheid. We hebben het team extra geïnspireerd met onze komst, voor hun is het al heel bijzonder om de schoenendozen te ontvangen maar zo extra speciaal dat we ook nog persoonlijk gekomen zijn om samen met hun de dozen uit te delen. We hebben van elkaar de liefde gezien en gevoeld waarmee we dit werk doen. Alleen met zijn allen kunnen we de kinderen bereiken. De armoede in het land is groot, we hebben vele verhalen gehoord van Momoh en het team. We hebben de omstandigheden gezien en zijn er met zijn allen van overtuigd dat de schoenendozen van

grote waarde zijn. Ze maken het verschil, al is het op kleine schaal. We hopen dat het ons allen in Nederland en Sierra Leone gegeven is om dit mooie werk nog lang te doen.

We voelen ons gezegend met zo'n mooie reis waarin alles goed verlopen is. Van te voren hadden zowel wij thuis als Momoh ter plekke de nodige uitdagingen, gelukkig is alles goed gekomen en hebben we de ervaring van ons leven gehad.

Het is heerlijk om bij thuiskomst onze geliefden weer in de armen te sluiten, maar we zullen Momoh en dit land met deze mooie mensen gaan missen. Ze hebben ons hart gevuld.

Yvonne de Wit namens Gerdien, Annemarie en Anika!